

danskt Grund, at vi have Mænd, der ere beredte paa at møde ham med aabent Bryst og Pande, og som ere beredte til at falde for Fædrelandets Jordbund. Jeg tror, det er en stedmoderlig Behandling, man vil vise mod Sylland, og derfor er det, at det Forslag af Flertallet tiltaler mig, at vi skulle anlægge Befæstninger paa den jydskke Kyst. Jeg maa udtale, at Flertallets Forslag i det Hele taget har tiltalt mig, men jeg skal ærlig sige, at jeg sætter Forsvarsagen saa høit, og anser den for at være saa vigtig, at jeg i Virkeligheden ikke af mit fulde Hjerte kan gaa med til den Behæftelse, som er sat til ved Forslaget om en Formue- og Indkomstskat. Jeg havde hellere set, at Flertallet havde undladt dette, og at Forslaget derom var stillet paa et andet Sted, men da Flertallet nu har opstillet det her som en Betingelse, kan jeg heller ikke indse, hvorfor Regeringen netop vil være saa uvenlig og uwillig stemt derimod. En Formue- og Indkomstskat vil under alle Omstændigheder komme til at ramme den store Middelsstand, hvori Gaardmandsstanden er indbefattet, og da det kan siges, at Flertallet her i Salen repræsenterer disse Samfundslag, kan man jo sige: Ja, ville de betale, saa lad dem det; lad dem da heller betale Udgifterne strax i Stedet for at lade dem staa hen til de kommende Slægter, saaledes som den ærede Minister sagde. Jeg kan naturligvis, som man nok vil kunne forstaa, ikke gaa sammen med min ærede Kalskfælle fra Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (P. Pedersen) og flere, der have udtalt, at de ville stemme imod det Hele, fordi de anse det for uoverkommeligt. Selv om jeg kunde ønske Flertallets Forslag lidt bedre, og selv om jeg kunde ønske, at det ikke var behæftet med Bestemmelsen om en Formue- og Indkomstskat, ser jeg mig dog i den Nødvendighed at maatte stemme for dem alle. Det er saaledes min Hensigt at følge Flertallet i Spørgsmaalet om Landets Forsvarsvæsen, og det er egentlig det, jeg har villet tillade mig at fremstille, idet jeg for Resten ikke skal gaa nærmere ind paa en Udvikling af de Grunde, som kunne tale for og imod, saaledes som flere forskellige Talere have gjort og vel fremdeles ville gjøre.

N. V. Jensen: Jeg skal blot overfor de Yttringer, som kom fra den ærede sidste Taler bemærke, at naar han sagde, at det, jeg mente med en Befæstning af Kjøbenhavn, var, at det ikke skulde være nogen fuldstændig Befæstning, tager han fuldstændig fejl. Jeg vil ikke gaa med til

at gjøre Kjøbenhavn til en Fæltbefæstning eller til at befæste den med provisoriske Anlæg. Ligesaa feilagtigt og urigtigt var det, naar det ærede Medlem sagde, at jeg vilde forsvare et befæstet Kjøbenhavn med 10,000 Mand. Det ærede Medlem glemte helt, at jeg nævnedes baade Reserven og Forsterkningen, og den Styrke, vi overhovedet kunde raade over paa Sjælland, hvis vi vare henviste til at føre Forsvaret for Sjælland alene, var tilfammen henved 25,000 Mand, hvoraf imidlertid selvsølgelig den større Del ikke strax kan føres mod Fjenden i aaben Mark. Det var det, jeg gjorde gjældende og ikke Andet. Naar det samme ærede Medlem har en saa stærk — Kulsviertro, havde jeg nær sagt, men jeg beder om Undskyldning for Ordet — paa, at det skal lykkes os at forsvare os mod et Landgangsforetagende fra Fjendens Side, fordi et saadant Landgangsforetagende altid er forbundet med Fare, skal jeg sige til det ærede Medlem, at jeg fuldstændig deler hans Ønske og Haab om, at det maatte lykkes os, men Historien vidner derimod, thi den fortæller, at Landgangsforløb næsten aldrig nogensinde mislykkes.

L. Larsen: Jeg maa sige, at jeg ogsaa opfattede det ærede Medlem saaledes, at han vilde en hel, fuldstændig Befæstning af Kjøbenhavn, en rigtig og fast anlagt Befæstning, og jeg maa altsaa have gjort mig skyldig i en Fortalelse, hvis det efter mine Yttringer skulde se ud, som om jeg ikke havde forstaaet det ærede Medlem saaledes. — Med Hensyn til den anden Bemærkning, at vi havde noget mere Mandskab, idet vi ogsaa havde Forsterkningen og Reserven, vil jeg sige, at Sovepointen i min hele Tanke var — det kan jo være, at jeg ikke var saa heldig at faae den udtrykt fuldstændig klart — at enten vi havde 10 eller 15 eller 25,000 Mand, vilde Chancen blive langt bedre for os, naar vi søgte at modstaa Fjenden, saalænge han endnu ikke havde faaet fast Fod paa Sjælland, end den vilde være, naar vi først vare trængte indenfor Kjøbenhavns Befæstning, som — det tillader jeg mig at tro, skjøndt ikke sagkyndig — dog kun vilde faae en meget ufuldstændig og mangelfuld Befæstning med den Styrke, der overhovedet kan være tænkt om at samle paa Sjælland.

Scavenius: Jeg tror, at denne vigtige Sag, som vi nu have til Behandling, under den glædelige Situation frembyder visse Lyse og visse mørke Sider. Til de lyse regner jeg den, at det er lykkedes Mindretallet og Regeringen at blive